

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΝΟΧΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

456 /2022

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από τη Δικαστή Μαρίνα Καυκούλα, Πρωτοδίκη, η οποία ορίστηκε από την Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Αθηνών, και από τον Γραμματέα Πέτρο Ρέλλο.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, την 21^η Οκτωβρίου 2021, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ: 1) ~~Εταιρεία με Α.Φ.Μ. 123456789~~ και της ~~Εταιρείας με Α.Φ.Μ. 987654321~~, κατοίκου ~~οδού Κηφισού 123, Αθήνα~~, με Α.Φ.Μ. ~~123456789~~, ως ενεργούσας α) ατομικά για τον εαυτό της και β) ως ασκούσα τη γονική μέριμνα και επιμέλεια των ανηλίκων τέκνων της i) ~~Παιδιού με Α.Φ.Μ. 123456789~~ και της ~~Παιδιάς με Α.Φ.Μ. 987654321~~, κατοίκου ομοίως ως άνω, γεννηθείσας την 12^η-4-2007 και ii) ~~Παιδιού με Α.Φ.Μ. 123456789~~, κατοίκου ομοίως ως άνω, γεννηθέντος την 17^η-9-2008, και 2) ~~Εταιρεία με Α.Φ.Μ. 123456789~~ και της ~~Εταιρείας με Α.Φ.Μ. 987654321~~, κατοίκου ομοίως ως άνω, με Α.Φ.Μ. ~~123456789~~, με την ιδιότητά τους απάντων ως εξ αδιαθέτου κληρονόμων του, αρχικώς, ενάγοντος, ~~Ατόμου με Α.Φ.Μ. 123456789~~ του ~~Ατόμου με Α.Φ.Μ. 987654321~~ για λογαριασμό του οποίου, προ του επισυμβάντος την 1^η-9-2021 θανάτου του, ως πληρεξουσία δικηγόρος αυτού, είχε προκαταθέσει έγγραφες κατ' άρθρο 237 παρ 1 εδ.α' ΚΠολΔ (όπως αυτό αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 άρθρο δεύτερο παρ. 2 του ν. 4335/2015) προτάσεις, η πληρεξουσία δικηγόρος του

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ: ~~Η [redacted] [redacted]~~, κάτοικου

Οι νυν ενάγοντες-εξ αδιαθέτου κληρονόμοι του αρχικά ενάγοντος ~~.....~~ ζητούν να γίνει δεκτή η από 26-3-2019 αγωγή του τελευταίου, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου, την 1^η-4-2019, με αριθμό έκθεσης κατάθεσης γενικό και ειδικό 29768/2531/2019, η συζήτηση της οποίας, μετά το πέρας των προθεσμιών που προβλέπονται στο άρθρο 237 παρ.4 ΚΠολΔ (όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο δεύτερο παρ.2 του άρθρου 1 του ν. 4335/2015), προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας απόφασης, γράφτηκε στο πινάκιο και εκφωνήθηκε κατά τη σειρά της απ' αυτό.

να γίνουν δεκτά

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

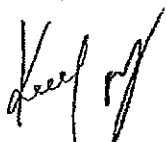
Από τις διατάξεις των άρθρων 286 περ.α', 287 και 290 ΚΠολΔ σε συνδυασμό προς τις διατάξεις των άρθρων 1846, 1847 και 1813 ΑΚ, προκύπτει ότι η δίκη διακόπτεται αν, εωσότου τελειώσει η συζήτηση μετά την οποία εκδίδεται οριστική απόφαση, πεθάνει κάποιος διάδικος. Η διακοπή επέρχεται από τη γνωστοποίηση του λόγου της διακοπής προς τον αντίδικο με επίδοση δικογράφου ή με τις προτάσεις ή με προφορική δήλωση στο ακροατήριο ή εκτός ακροατηρίου κατά την επιχείρηση διαδικαστικής πράξης από εκείνον που έχει το δικαίωμα να επαναλάβει τη δίκη ή και από εκείνον που μέχρι την επέλευση του θανάτου ήταν πληρεξούσιος του θανόντος. Ως διάδικος, υπέρ του οποίου επήλθε η διακοπή της δίκης, στην περίπτωση θανάτου του αρχικού διαδίκου, νοείται ο καθολικός του διάδοχος (κληρονόμος του). Η επανάληψη της δίκης που έχει διακοπεί μπορεί να γίνει εκούσια με ρητή ή σιωπηρή δήλωση του διαδίκου υπέρ του οποίου επήλθε η διακοπή.

Στην προκείμενη περίπτωση, όπως προκύπτει από το προσκομιζόμενο απόσπασμα της με αριθμό 145/1/2021/2-9-2021 ληξιαρχικής πράξης θανάτου του Ληξιαρχείου Μαρκοπούλου Μεσογαίας, ο, αρχικώς ενάγων, Αθανάσιος Λιόσης του Παναγιώτη και της Αικατερίνης, απεβίωσε στην Αθήνα, την 1^η-9-2021, ήτοι μετά την άσκηση της υπό κρίση αγωγής που κατατέθηκε την 1^η-4-2019 και αφού ήδη η πληρεξουσία δικηγόρος του Σπυριδούλα Καλαποθάκη είχε προκαταθέσει την 11^η-7-2019 έγγραφες προτάσεις, χωρίς να αφήσει διαθήκη (βλ. το υπ' αριθ. πρωτ. 4048/7-10-2021 Πιστοποιητικό του Γραμματέα του Τμήματος Διαθηκών του Ειρηνοδικείου Κρωπίας), κατέλειπε δε, κατά το χρόνο του θανάτου του, πλησιέστερους συγγενείς και μοναδικούς εξ αδιαθέτου κληρονόμους του (βλ. το υπ' αριθ. πρωτ. 15783/7-9-2021 πιστοποιητικό εγγυτέρων συγγενών του Δήμου Μαρκοπούλου Μεσογαίας) τη σύζυγό του ~~_____~~ του Γεωργίου και της ~~_____~~ και τα τρία τέκνα του, εκ των οποίων τα δύο πρώτα είναι ανήλικα και το τρίτο ενήλικο, ήτοι την ~~_____~~, που γεννήθηκε στο Αμαρούσιο Αττικής την 12^η-4-2007, τον ~~_____~~ και της ~~_____~~, που γεννήθηκε στο Αμαρούσιο Αττικής την 17^η-9-2008 και τον ~~_____~~, που γεννήθηκε στο Αμαρούσιο

Αττικής την 16^η-6-2000. Επομένως, σύμφωνα με τις διατάξεις που προαναφέρθηκαν, η Σπυριδούλα Καλαποθάκη, πληρεξουσία δικηγόρος του μέχρι την επέλευση του θανάτου του, ενεργούσα μέχρι τότε δυνάμει του από 28-6-2019 εγγράφου παροχής πληρεξουσιότητας από τον αρχικό ενάγοντα για την εκπροσώπησή του στη δίκη αυτή, νομίμως δήλωσε, στο ακροατήριο, κατά την συζήτηση της υποθέσεως, τον θάνατο του εν λόγω ενάγοντος και την έκούσια, εκ των ανωτέρω εξ αδιαθέτου κληρονόμων αυτού, επανάληψη της βιαίως εκ του λόγου τούτου διακοπείσης δίκης, ενεργούσα δυνάμει του υπ' αριθ. 6.536/18-10-2021 πληρεξουσίου της συμβολαιογράφου Αθηνών Αθανασίας ΤΡΑΝΤΑ-ΜΑΤΣΗ. Κατόπιν τούτου, και αφού δεν αμφισβητείται από τον εναγόμενο η ιδιότητα των ανωτέρω προσώπων ως κληρονόμων του θανόντος, αρχικώς ενάγοντος, η διακοπείσα δίκη νομίμως και παραδεκτώς συνεχίζεται από αυτούς.

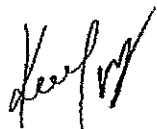
Οι συνεχίζοντες την εκκρεμή δίκη ανωτέρω κληρονόμοι του αρχικά ενάγοντος, συζύγου και πατρός τους, αιτούνται να γίνει δεκτή η από 26-3-2019 αγωγή, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου την 1^η-4-2019 με αριθμό έκθεσης κατάθεσης γενικό και ειδικό 29768/2531/2019 και επιδόθηκε στον εναγόμενο, εντός της οριζόμενης από το άρθρο 215 παρ.2 ΚΠολΔ (όπως αυτό αντικαταστάθηκε με τον ν. 4335/2015) τριακονθήμερης προθεσμίας (βλ. την υπ' αριθ. 7515Ε'/12-4-2019 έκθεση επίδοσης του εδρεύοντος στο Πρωτοδικείο Αθηνών δικαστικού επιμελητή της Περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών Ανδρέα ΔΙΑΜΑΝΤΗ). Για την υπόθεση υποβλήθηκαν νομότυπα και εμπρόθεσμα προτάσεις από τα διάδικα μέρη και, ακολούθως, μετά τον προσδιορισμό της δικασίμου βάσει του άρθρου 237 παρ.4 ΚΠολΔ, με πρωτοβουλία του Γραμματέα έγινε η εγγραφή της υπόθεσης στο πινάκιο, η οποία ισχύει, κατ' άρθρο 237 παρ.4 εδ.ε' ΚΠολΔ, ως κλήτευση όλων των διαδίκων, και ακολούθησε, η συζήτηση αυτής αντιμωλία των διαδίκων, κατά την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας απόφασης δικάσιμο.

Από τη διάταξη του άρθρου 914 του ΑΚ, κατά την οποία όποιος ζημιώσει άλλον παράνομα και υπαίτια έχει υποχρέωση να τον αποζημιώσει, προκύπτει ότι μεταξύ των προϋποθέσεων της αδικοπρακτικής ευθύνης είναι ο παράνομος χαρακτήρας της πράξης και ο αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ του ζημιογόνου γεγονότος και της ζημίας. Παράνομη είναι και η έκδοση ακάλυπτης επιταγής σύμφωνα με το άρθρο 79 παρ. 1 του ν. 5960/1933, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 του νδ/τος 1325/1972, κατά το οποίο τιμωρείται με τις προβλεπόμενες σε αυτό ποινές εκείνος που εκδίδει επιταγή χωρίς να έχει αντίστοιχα διαθέσιμα κεφάλαια στην πληρώτρια

Τράπεζα κατά το χρόνο της έκδοσης ή της πληρωμής της επιταγής. Για το δε υποκειμενικό στοιχείο αρκεί ο εκδότης σ' επίπεδο γνωστικό να γνωρίζει, ακόμη και ως ενδεχόμενη, την έλλειψη των διαθεσίμων κεφαλαίων σε οποιοδήποτε από τα ανωτέρω χρονικά σημεία και σε επίπεδο βουλευτικό να επιδιώκει ή απλά να αποδέχεται όλα τα απαιτούμενα στοιχεία για την πραγμάτωση της αντικειμενικής υποστάσεως του άνω εγκλήματος, μεταξύ των οποίων και η έλλειψη διαθεσίμων κεφαλαίων. Επομένως, είναι χωρίς έννομη επιρροή, αν το προαναφερόμενο γνωστικό στοιχείο του εκδότη αναφέρεται στο χρόνο της εκδόσεως της επιταγής ή σε εκείνο της πληρωμής. Όταν, δε, στοιχειοθετείται αντικειμενικώς και υποκειμενικώς το προαναφερόμενο ποινικό αδίκημα της εκδόσεως ακάλυπτης επιταγής, στοιχειοθετείται παράλληλα και η αναγκαία για την αστική ευθύνη από αδικοπραξία παράνομη και υπαίτια πράξη εκείνου που εξέδωσε την ακάλυπτη επιταγή, από την οποία πράξη προξενείται κατ' αιτιώδη συνάφεια στο νόμιμο κομιστή της επιταγής η ζημία εκ της μη εισπράξεως του ποσού της εν λόγω επιταγής κατά το χρόνο εμφανίσεώς της προς πληρωμή και έτσι γεννιέται η ευθύνη εκείνου για αποζημίωση τούτου με ποσό ίσο εκείνου της επιταγής. Η εν λόγω ευθύνη γεννιέται, γιατί η προαναφερόμενη διάταξη του άρθρου 79 του ν. 5960/1933 έχει θεσπιστεί για να προστατεύει παράλληλα προς το δημόσιο και το ιδιωτικό συμφέρον του κομιστή της επιταγής (ΟΛΑΠ 18/2004, ΑΠ 34/2021, ΑΠ 219/2020, ΑΠ 83/2020, ΑΠ 50/2020, ΑΠ 29/2020, ΤΝΠ Ισοκράτης). Συνεπώς, από την ποινική αυτή διάταξη, σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 297, 298 και 914 επ. ΑΚ, προκύπτει ότι εκείνος που εκδίδει ακάλυπτη επιταγή, ζημιώνοντας έτσι παράνομα και υπαίτια άλλον, υποχρεούται να τον αποζημιώσει. Η αξίωση προς αποζημίωση από το άρθρο 914 επ. ΑΚ συρρέει με την αξίωση από την επιταγή από τα άρθρα 40-47 του ν. 5960/1933 και απόκειται στον δικαιούχο να ασκήσει αυτήν που προκρίνει (ΑΠ 29/2020 ό.π.). Η ικανοποίηση, όμως, της μιας από αυτές επιφέρει απόσβεση της άλλης. Έτσι, στην περίπτωση έκδοσης ακάλυπτης επιταγής η άσκηση της αξίωσης από την αδικοπραξία δεν αποκλείεται από την τυχόν ασκηθείσα από τον δικαιούχο αξίωση από την επιταγή (ΟΛΑΠ 23/2007, ΑΠ 1324/2019, ΑΠ 362/2014, στην ΤΝΠ Ισοκράτης). Εξάλλου, και από άποψη εννόμου συμφέροντος, εκείνος που δικαιούται αποζημίωση από την παραπάνω αδικοπραξία νομιμοποιείται στην άσκηση της σχετικής αγωγής, ακόμη και

στην περίπτωση που έχει εφοδιαστεί με εκτελεστικό τίτλο, όπως διαταγή πληρωμής με βάση την αξίωση από επιταγή, εφόσον με αυτή (αγωγή από αδικοπραξία) ζητεί και μπορεί να επιτύχει κάτι επί πλέον, όπως π.χ. την προσωπική κράτηση του υπόχρεου (ΑΠ 1324/2019 ό.π., ΤΕΦΛάρ 74/2020, ΤΕΦΘεσ 395/2019, ΜΕΦΠειρ 31/2021, στην ΤΝΠ Νόμος), η οποία, σύμφωνα με τη άρθρο 1047 παρ.1 ΚΠολΔ, «μπορεί να διαταχθεί επίσης και για απαιτήσεις από αδικοπραξίες». Η διάταξη αυτή δεν καταργήθηκε από τη διάταξη του άρθρου 11 του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα του ΟΗΕ, που κυρώθηκε με το ν 2462/1997 και κατά την οποία: «Κανείς δεν φυλακίζεται αποκλειστικά λόγω της αδυναμίας του να εκπληρώσει συμβατική υποχρέωση», δεδομένου ότι η τελευταία αυτή διάταξη προδήλως αναφέρεται μόνο στις συμβατικές ενοχές και όχι στις αδικοπρακτικές και δεν μπορεί να εφαρμοστεί αναλόγως και επί των τελευταίων, διότι είναι διαφορετικές οι προϋποθέσεις και η εσωτερική απαξία του αδικήματος από εκείνες της συμβατικής παράβασης. Εξάλλου, η προσωπική κράτηση ως μέσο εκτέλεσεως αποφάσεων, που επιδικάζουν απαιτήσεις γενικώς, δεν αντίκειται στο Σύνταγμα και την ΕΣΔΑ (ΑΠ 29/2020, ΑΠ 1138/2019, στην ΤΝΠ Ισοκράτης). Η ευχέρεια δε του κομιστή της επιταγής να ζητήσει την απαγγελία προσωπικής κράτησης κατά του εναγόμενου εκδότη της ακάλυπτης επιταγής υπάρχει και κατ' αυτού που υπέγραψε την ακάλυπτη επιταγή ως εκπρόσωπος και για λογαριασμό της εκδότριας ανώνυμης εταιρείας ή εταιρείας περιορισμένης ευθύνης, διότι η εξαίρεση που προβλέπεται στην παρ. 3 του άρθρου 1047 του ΚΠολΔ αναφέρεται στην απαγόρευση προσωπικής κρατήσεως εκπροσώπων ανωνύμων εταιρειών και εταιρειών περιορισμένης ευθύνης για χρέη εμπορικά ή από δικαιοπραξία, που βαρύνουν το νομικό πρόσωπο και όχι για χρέη από αδικοπραξία, που βαρύνουν το ίδιο το υπαίτιο φυσικό πρόσωπο, έστω και αν τέλεσε την αδικοπραξία στο πλαίσιο των καθηκόντων που του είχαν ανατεθεί (ΑΠ 1138/2019, ΑΠ 785/2018, ΑΠ 271/2015, ΤΕΦΑθ 6974/2020, ΤΕΦΘεσ 395/2019, στην ΤΝΠ Ισοκράτης). Δικαιούχος της ανωτέρω εξ αδικοπραξίας αποζημιώσεως είναι ο κομιστής της επιταγής κατά το χρόνο της εμφανίσεώς της (τελευταίος κομιστής) και κάθε υπογραφέας που πλήρωσε την επιταγή, ως εξ αναγωγής υπόχρεος και έγινε κομιστής (ΟΛΑΠ 23/2007 ό.π., ΑΠ 83/2020 ό.π., ΑΠ 50/2020 ό.π.). Για τη θεμελίωση αυτής της αγωγής από αδικοπραξία αρκεί ο ενάγων να επικαλεστεί και να αποδείξει ότι ο εκδότης - εναγόμενος εξέδωσε την επιταγή αυτή δόλια, δηλαδή ενώ γνώριζε, ακόμα και ως ενδεχόμενο το γεγονός, ότι δεν είχε αντίστοιχα με την αξία της επιταγής διαθέσιμα κεφάλαια στην πωλήτρια τράπεζα κατά το χρόνο εκδόσεως ή πληρωμής

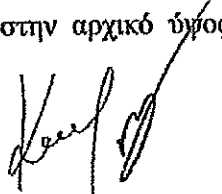
456

4^ο φύλ. της υπ' αριθ./2022 απόφασης Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τακτική διαδικασία)

και ότι η επιταγή αυτή εμφανίστηκε προς πληρωμή μέσα στην οκταήμερη προθεσμία με αφετηρία την αναγραφόμενη επί του σώματος αυτής (επιταγής) ημεροχρονολογία εκδόσεώς της. Ο εκδότης ακάλυπτης επιταγής είναι υποχρεωμένος να αποζημιώσει τον κομιστή της, ακόμη και αν αυτή είναι μεταχρονολογημένη, οπότε ευθύνεται κατά τα άρθρα 28, 29 παρ. 1 και 4 και 56 του ν. 5960/1933, αν η επιταγή εμφανιστεί προς πληρωμή οποτεδήποτε εντός του χρονικού διαστήματος, που αρχίζει από την επομένη της ημέρας που πραγματικώς εκδόθηκε και λήγει την όγδοη ημέρα μετά την αναγραφόμενη στο σώμα της επιταγής ημεροχρονολογία εκδόσεως (ΟΛΑΠ 29/2007 ό.π., ΑΠ 29/2020 ό.π.). Στοιχεία απαραίτητα για το ορισμένο της αγωγής προς αποζημίωση από το άρθρο 914 ΑΚ είναι: 1) η έκδοση έγκυρης επιταγής, 2) η μη ύπαρξη διαθεσίμων κεφαλαίων του εκδότη στην πληρώτρια τράπεζα είτε κατά το χρόνο της έκδοσης είτε κατά το χρόνο της πληρωμής, είτε η ύπαρξη διαθεσίμων κεφαλαίων που δεν μπορούσαν όμως να διατεθούν για την πληρωμή της επιταγής, λόγω ανάκλησης της εντολής προς πληρωμή από μέρος του εκδότη, 3) η υπαιτιότητα του εκδότη, ήτοι ότι προβαίνει εκείνος στην εν λόγω έκδοση από πρόθεση, που σημαίνει ότι αυτός γνωρίζει και αποδέχεται το γεγονός ότι θα υπάρξει η ως άνω έλλειψη διαθεσίμων κεφαλαίων, αλλά και όταν γνωρίζει ότι ο λογαριασμός του κατά τους χρόνους αυτούς ενδέχεται να είναι χωρίς διαθέσιμα κεφάλαια και αποδέχεται το ενδεχόμενο αυτό (ΑΠ 34/2021 ό.π., ΑΠ 219/2020 ό.π., ΑΠ 179/2019 ΤΝΠ Νόμος, ΜΕΦΠειρ 108/2021 ΤΝΠ Νόμος), 4) η μη πληρωμή της επιταγής εντός της νόμιμης προθεσμίας, η οποία, όταν πρόκειται για επιταγή που εκδόθηκε και είναι πληρωτέα στην Ελλάδα, είναι οκτώ (8) ημερών με αφετηρία την επόμενη ημέρα της έκδοσής της (άρθρο 29 του ν. 5.960/1933), 5) η από τη μη πληρωμή της επιταγής πρόκληση ζημίας του δικαιούχου κομιστή της και 6) η ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της ζημίας και της παράνομης ως άνω συμπεριφοράς του εκδότη (Ι.Μάρκου, Δίκαιο επιταγής, έκδ. γ', σελ. 319 επ.). Εξάλλου, κατά τη σαφή έννοια της διατάξεως του άρθρου 71 του ΑΚ, το νομικό πρόσωπο ευθύνεται από τις πράξεις ή παραλείψεις των οργάνων που το αντιπροσωπεύουν, εφόσον η πράξη ή η παράλειψη έγινε κατά την εκτέλεση των καθηκόντων, που τους είχαν ανατεθεί και δημιουργεί υποχρέωση αποζημιώσεως. Στην περίπτωση δε, που η πράξη ή η παράλειψη του αρμόδιου οργάνου είναι υπαίτια και παράγει υποχρέωση αποζημιώσεως, τότε ευθύνεται και

αυτό εις ολόκληρον με το νομικό πρόσωπο. Δηλαδή, το καταστατικό όργανο έχει πρόσθετη μετά του νομικού προσώπου υποχρέωση, ανεξάρτητη, όμως, αυτής του νομικού προσώπου. Ειδικότερα, και στην περίπτωση των κεφαλαιουχικών εταιρειών, όπως είναι και η ανώνυμη εταιρεία, ο νόμιμος εκπρόσωπός τους ναι μεν δεν ευθύνεται ατομικά για τα εταιρικά χρέη, ευθύνεται όμως κατά τις γενικές διατάξεις για τις αδικοπραξίες του κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του, επομένως και για την έκδοση ακάλυπτης επιταγής. Έτσι, επί εκδόσεως ακάλυπτης επιταγής από νομικό πρόσωπο, αυτοτελώς υπόχρεος σε αποκατάσταση της σχετικής ζημίας του κομιστή της είναι, πλέον του νομικού προσώπου, και το φυσικό πρόσωπο το οποίο την εξέδωσε είτε υπό την ιδιότητα του καταστατικού οργάνου του νομικού προσώπου, είτε έχοντας τη σχετική εξουσία αντιπροσωπευσεώς του, είτε εμφανιζόμενο ότι έχει την ανωτέρω ιδιότητα ή εξουσία (ΑΠ 219/2020, ΑΠ 785/2018, ΑΠ 641/2018, ΑΠ 1069/2017, στην ΤΝΠ Ισοκράτης). Ακόμη, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 297, 298, 330 και 914 του ΑΚ συνάγεται ότι, μόνον, η αθέτηση προϋφιστάμενης ενοχής δεν συνιστά αδικοπραξία, όμως μπορεί μια ζημιογόνος πράξη ή παράλειψη με την οποία παραβιάζεται η σύμβαση να θεμελιώνει συγχρόνως και ευθύνη από αδικοπραξία. Αυτό συμβαίνει όταν η ενέργεια αυτή και χωρίς τη συμβατική σχέση, που προϋπάρχει θα ήταν παράνομη, ως αντίθετη προς το γενικό καθήκον που επιβάλλει το άρθρο 914 ΑΚ να μη προκαλεί κανέναν σε άλλον υπαίτιως ζημία. Η ευθύνη από την αδικοπραξία θα κριθεί κατά τους γενικούς περί αδικοπραξιών όρους (ΟΛΑΠ 967/1973, ΑΠ 587/2020, στην ΤΝΠ Νόμος).

Στην προκείμενη περίπτωση, με την υπό κρίση αγωγή ο αρχικά ενάγων εξέθετε ότι ο εναγόμενος, υπό την ιδιότητά του ως Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου και νομίμου εκπροσώπου της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «ΜΗΧΑΝΙΚΗ Α.Ε.», εξέδωσε εις διαταγήν του (αρχικά ενάγοντος) και στο όνομα και για λογαριασμό της ανωτέρω εταιρείας μία μεταχρονολογημένη επιταγή, φέρουσα ημερομηνία έκδοσης της 20^η-6-2011, ποσού 47.451,88 ευρώ, το οποίο (ποσό) αποτελούσε την αμοιβή του για το έργο που του ανατέθηκε, υπό την επαγγελματική του ιδιότητα ως γεωλόγου, από την ανωτέρω εταιρεία, ήτοι την εκπόνηση μελετών και ειδικότερα γεωφυσικών διασκοπήσεων κατά μήκος σιδηροδρομικού έργου (γραμμής τρένου), μειωμένη κατά ποσοστό 17,5%, καθώς κατά τα μεταξύ των συμβαλλόμενων μερών συμφωνηθέντα, εφόσον αυτός (αρχικώς ενάγων) θα εξοφλείτο για το ανωτέρω έργο εντός διμήνου από την ολοκλήρωσή του, θα επερχόταν στην αρχικό ύψος της αμοιβής του η κατά το ανωτέρω ποσοστό

456

5^ο φ.δλ. της υπ' αριθ.

/2022 απόφασης Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τακτική διαδικασία)

έκπτωση υπέρ της εργοδότης εταιρείας. Ότι μετά την αποπεράτωση του έργου που του είχε ανατεθεί, κατά τα μεταξύ τους συμφωνηθέντα, αυτός εμφάνισε νομίμως και εμπροθέσμως, την 23^η-6-2011, την ανωτέρω μεταχρονολογημένη επιταγή στην πληρώτρια τράπεζα, πλην όμως η επιταγή δεν πληρώθηκε λόγω έλλειψης διαθεσίμων κεφαλαίων στο λογαριασμό της εκδότριας, όπως το γεγονός αυτό βεβαιώθηκε από την πληρώτρια τράπεζα στο σώμα της ίδιας επιταγής. Ότι, στη συνέχεια, εκδόθηκε κατόπιν αίτησής του η υπ' αριθ. 25696/2011 διαταγή πληρωμής του Δικαστή του Δικαστηρίου αυτού, με την οποία υποχρεώθηκε η ανωτέρω ανώνυμη εταιρεία να του καταβάλει, ως ενεχόμενος από το αξιόγραφο της επιταγής, το ποσό αυτής νομιμότοκα από την επόμενη ημέρα της εμφάνισής της προς πληρωμή και έως την εξόφλησή της, καθώς και τα σχετικά με την έκδοση της ίδιας διαταγής πληρωμής δικαστικά έξοδα. Ότι αντίγραφο απογράφου αυτής της διαταγής πληρωμής επέδωσε στην οφειλέτρια εταιρεία με επιταγή προς πληρωμή την 8^η-11-2011, και ακολούθησαν επιδόσεις αντιγράφων εξ απογράφου της ίδια διαταγής πληρωμής με επιταγή προς πληρωμή την 12^η-12-2011, την 14^η-4-2015 και την 9^η-12-2016, καθώς και ότι προέβη και στη διαδικασία κατάσχεσης εις χείρας τρίτου. Ότι λόγω της εξακολούθησης της μη ικανοποίησης της ανωτέρω απαίτησής του, αυτός προέβη, την 1^η-3-2016, και σε αναγγελία της απαίτησής του κατά της ανωτέρω εταιρείας, που τέθηκε σε αναγκαστική διαχείριση το έτος 2014 και ότι την 3^η-4-2018 προέβη σε εκ νέου επίδοση αντιγράφου του απογράφου της ανωτέρω διαταγής πληρωμής με την από 30-3-2018 επιταγή προς πληρωμή, με την οποία επιτασσόταν η οφειλέτρια ανώνυμη εταιρεία να του καταβάλει α) για επιδικασθέν κεφάλαιο της επίδικης επιταγής το ποσό των 47.451,88 ευρώ, β) το συνολικό ποσό των 28.259,96 ευρώ, αποτελούμενο από τους τόκους, ύψους 24.972,57 ευρώ, επί του ποσού της επιταγής για το χρονικό διάστημα από την εμφάνισή της προς πληρωμή μέχρι την 30^η-3-2018, τα επιδικασθέντα με τη διαταγή πληρωμής δικαστικά έξοδα ύψους 807 ευρώ με τους τόκους επί του ποσού αυτού από 8-11-2011 μέχρι 30-3-2018, τις αμοιβές για σύνταξη των, κάτωθι αντιγράφου του απογράφου της διαταγής πληρωμής, επιταγών προς πληρωμή και των προς επίδοσή τους παραγγελιών, τα έξοδα απογράφου της διαταγής πληρωμής και αντιγράφων αυτού, καθώς και τα έξοδα επιδόσεων αντιγράφου του απογράφου με τις επιταγές προς πληρωμή και τους τόκους επί των ποσών αυτών

μέχρι 30-3-2018. Ότι παρά τις συνεχείς οχλήσεις του η οφειλή της εταιρείας απέναντί του ουδόλως ικανοποιήθηκε είτε ολικώς είτε μερικώς μέχρι σήμερα. Ότι ο εναγόμενος προέβη στην έκδοση της επίδικης επιταγής γνωρίζοντας την έλλειψη επαρκών προς κάλυψή της κεφαλαίων στον λογαριασμό της εκδότριας εταιρίας, κατά τους κρίσιμους χρόνους έκδοσης και πληρωμής, όπως κρίθηκε, άλλωστε, και με τις εκτιθέμενες στην αγωγή ποινικές αποφάσεις, σύμφωνα με τις οποίες κηρύχθηκε αυτός ένοχος για το αδίκημα της εκ δόλου έκδοσης ακάλυπτης επιταγής, με αποτέλεσμα να του προκαλέσει ισόποση ζημία, καθώς και ηθική βλάβη, κατά τα αναλυτικά στην αγωγή επιμέρους εκτιθέμενα. Με βάση το ιστορικό αυτό, ζητούσε διά της ένδικης αγωγής του ο αρχικώς ενάγων, όπως το αιτητικό μέρος της αγωγής του παραδεκτά περιορίστηκε κατά ένα μέρος του από καταψηφιστικό σε έντοκο αναγνωριστικό με δήλωση της πληρεξουσίας δικηγόρου του, περιληφθείσα στις νομίμως κατατεθείσες προτάσεις του (άρθρα 223 και 295 παρ.1 εδ.β' ΚΠολΔ), προς αποκατάσταση της περιουσιακής ζημίας και της ηθικής βλάβης που του επέφερε με την ανωτέρω παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά του ο εναγόμενος, να υποχρεωθεί ο τελευταίος να του καταβάλει το ισόποσο με το ποσό της ακάλυπτης επιταγής ποσό των 47.451,88 ευρώ και να αναγνωριστεί η υποχρέωση του εναγόμενου να του καταβάλει 1) το ποσό των 28.259,96 ευρώ, που αντιστοιχεί στη ζημία του για το ανωτέρω υπό το στοιχείο β' εκτιθέμενο συνολικό κονδύλιο, 2) το ποσό των 7.117,78 ευρώ, που αποτελεί τη ζημία που ο αρχικώς ενάγων υπέστη επειδή δεν εξοφλήθηκε η αμοιβή του εντός διμήνου από την αποπεράτωση του έργου και, ως εκ τούτου, δεν συντρέχει τελικώς ο λόγος της επέλευσης έκπτωσης ύψους 17,5% επί της συνολικά οφειλόμενης αμοιβής του, όπως είχε συμφωνηθεί κατά την ανάληψη του έργου, δεδομένου ότι το ποσό των 47.451,88 ευρώ για το οποίο εκδόθηκε η ακάλυπτη επιταγή ήταν η αμοιβή του μειωμένη με την έκπτωση αυτή και 3) το ποσό των 7.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη, όλα δε τα ανωτέρω ποσά νομιμοτόκως από την επομένη της επίδοσης της αγωγής μέχρι την πλήρη εξόφληση. Επίσης, ζητείται να απαγγελθεί κατά του εναγόμενου προσωπική κράτηση διάρκειας ενός έτους, να κηρυχθεί η παρούσα απόφαση προσωρινά εκτελεστή ως προς την καταψηφιστική της διάταξη και να επιβληθούν σε βάρος του εναγόμενου τα δικαστικά έξοδα. Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα, η αγωγή παραδεκτώς εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του καθ' ύλην και κατά τόπο αρμοδίου Δικαστηρίου τούτου (άρθρα 9, 14 παρ.2, 22 και 35 ΚΠολΔ) κατά την προκείμενη τακτική διαδικασία. Περαιτέρω, η αγωγή είναι πλήρως ορισμένη, γιατί

456

6^ο φύλ της υπ' αριθ./2022 απόφασης Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τακτική διαδικασία)

περιέχει όλα τα κατά νόμο αναγκαία για την πληρότητά της στοιχεία (άρθρα 117, 118 και 216 παρ.1 ΚΠολΔ), κατά τα αναλυτικά ανωτέρω στη νομική σκέψη της παρούσας απόφασης αναφερόμενα, καθώς εκτίθενται σ' αυτή όλα τα θεμελιωτικά και εξειδικεύοντα την απαίτηση του αρχικώς ενάγοντος πραγματικά περιστατικά, ενώ από το δικόγραφό της καθίσταται σαφές, σε αντίθεση με τον περί του αντιθέτου ισχυρισμό του εναγόμενου, ότι ο ενάγων επικαλείται με σαφήνεια την εκ δόλου του εναγόμενου έκδοση της επίδικης επιταγής, καθώς εκθέτει ρητά στο αγωγικό δικόγραφο και δη στη σελίδα 10 αυτού ότι: «α) Εξέδωσε την επίδικη επιταγή ως νόμιμος εκπρόσωπος της ανωτέρω ανώνυμης εταιρείας ενώ γνώριζε ότι ο λογαριασμός στην πληρώτρια τράπεζα παρουσίαζε ανεπαρκές υπόλοιπο. ... γ) Ο εναγόμενος αν και γνώριζε την έλλειψη αντικρίσματος της επιταγής που εξέδωσε κατά τον κρίσιμο χρόνο έκδοσης και πληρωμής, ήθελε να εκδώσει και να θέσει σε κυκλοφορία το συγκεκριμένο αξιόγραφο». Περαιτέρω, η αγωγή είναι νόμιμη, σύμφωνα με τα εκτιθέμενα στη μείζονα σκέψη, ερειδόμενη στις διατάξεις των άρθρων 65, 67, 68, 71, 297, 298, 299, 330, 346, 481, 914, 926, 932 ΑΚ, 70, 176, 191 παρ.2, 907, 908, 951 και 1047 παρ.1 ΚΠολΔ, πλην του μέρους της με το οποίο ζητείται η αναγνώριση της υποχρέωσης του εναγόμενου να καταβάλει στον αρχικώς ενάγοντα και πλέον στους συνεχίζοντες τη δίκη ανωτέρω κληρονόμους του τα υπό τους αριθμούς 1 και 2 αναφερόμενα πιο πάνω ποσά των 28.259,96 ευρώ και των 7.117,78 ευρώ, αντίστοιχα, γιατί, κατά τα εκτιθέμενα στην αγωγή, τα ποσά αυτά δεν αντιστοιχούν σε ισόποση ζημία του αρχικώς ενάγοντος συνδεδεμένη κατ' αιτιώδη συνάφεια με την ιστορούμενη και συνιστάμενη στην έκδοση ακάλυπτης επιταγής αδικοπρακτική συμπεριφορά του εναγόμενου, που αποτελεί το αντικείμενο της υπό κρίση αγωγής. Ειδικότερα, τα αποτελούντα το ποσό των 28.259,96 ευρώ επί μέρους κονδύλια, έχουν ως αιτία γέννησής τους την αξίωση από το αξιόγραφο της επίδικης επιταγής, την οποία ο αρχικώς ενάγων επέλεξε, από τις συρρέουσες αξιώσεις του, να ασκήσει, αιτούμενος και επιτυγχάνοντας την έκδοση της υπ' αριθ. 25.696/2011 διαταγής πληρωμής του Δικαστή του Δικαστηρίου τούτου, με την οποία υποχρεώθηκε ο εναγόμενος να καταβάλει στον αρχικώς ενάγοντα και δανειστή της αξιογραφικής αξίωσης, εκτός από το ποσό της επιταγής και τόκους υπερημερίας επί του ποσού αυτού από την δήλη ημέρα εμφάνισης της επιταγής προς πληρωμή μέχρι

την εξόφληση, καθώς και τα δικαστικά έξοδα, προς ικανοποίηση δε των εχουσών ως γενεσιουργό αιτία την εκ της επιταγής (και όχι την αδικοπραξία) ενοχή ως άνω απαιτήσεων (κεφαλαίου επιταγής, τόκων υπερημερίας και δικαστικών εξόδων) επιχειρήθηκε επανειλημμένα από τον αρχικώς ενάγοντα η αναγκαστική εκτέλεση με επίδοση αντιγράφου απογράφου της, στηριζόμενης στην εκ της επιταγής ενοχή, διαταγής πληρωμής με επιταγή προς πληρωμή και υποβλήθηκε αυτός και σε αντίστοιχα έξοδα. Σημειώνεται, εξάλλου, ότι για να οφείλονται τόκοι υπερημερίας, χωρίς να είναι υποχρεωμένος ο δανειστής να επικαλεστεί και να αποδείξει συγκεκριμένη ζημία, πρέπει ο οφειλέτης να καταστεί υπερήμερος (άρθρο 345 ΑΚ). Συνεπώς, πρέπει ή να προηγηθεί όχλησή του (άρθρο 340 ΑΚ), πρόσκληση δηλαδή σαφής και ορισμένη περί καταβολής της προσδιοριζόμενης κατ' είδος, ποιότητα και ποσότητα παροχής (ΑΠ 892/2020, ΑΠ 1388/2018, στην ΤΝΠ Ισοκράτης) ή να υπάρχει δήλη ημέρα εκπλήρωσης της παροχής εκ του νόμου ή με συμφωνία των μερών (άρθρο 341 ΑΚ), άλλως τόκοι, χωρίς επίκληση και απόδειξη συγκεκριμένης ζημίας, θα οφείλονται από την επίδοση της αγωγής (άρθρο 346 ΑΚ). Το ίδιο ισχύει και επί οφειλής αποζημίωσης λόγω αδικοπραξίας (ΑΠ 376/2008, ΤΕΦΑΘ 6974/2020, ΜΕΦΘες 6275/2021, στην ΤΝΠ Ισοκράτης) και γι' αυτό ο εκδότης ακάλυπτης επιταγής, για να οφείλει τόκους υπερημερίας επί του ποσού της αποζημίωσης λόγω της αδικοπραξίας του, πρέπει να οχληθεί για καταβολή της συγκεκριμένης παροχής, δηλαδή της αποζημίωσης από την αδικοπραξία, που είναι απαίτηση αυτοτελής και διαφορετική από την απαίτηση από το αξιόγραφο της επιταγής και γι' αυτό η ημέρα έκδοσης της τελευταίας ή η ημέρα εμφάνισής της προς πληρωμή δεν συνιστά δήλη, κατά την έννοια του άρθρου 341 ΑΚ, ημέρα καταβολής για την αξίωση αποζημίωσης λόγω της αδικοπραξίας (ΤΕΦΑΘ 6974/2020, ΤΕΦΠειρ 27/2016, ΜΕΦΛάρ 277/2017, στην ΤΝΠ Ισοκράτης). Περαιτέρω, και το ποσό των 7.117,84 ευρώ, που αντιστοιχεί στο ποσό της έκπτωσης ύψους 17,5% που έγινε στην αμοιβή του αρχικώς ενάγοντος με τον όρο να του καταβληθεί η μειωμένη κατά το ποσοστό αυτό αμοιβή του εντός διμήνου από της αποπερατώσεως του έργου, δεν συνιστά ζημία εκ της ιστορούμενης στην αγωγή αδικοπραξίας του εναγόμενου, δηλαδή δεν είναι ζημία συνδεόμενη αιτιωδώς με την έκδοση ακάλυπτης επιταγής (αφού και να πληρωνόταν εμπρόθεσμα η επιταγή ο αρχικώς ενάγων δεν θα προσκοτούσε και το ως άνω ποσό των 7.117,84 ευρώ), αλλά συνιστά μόνο αθέτηση υποχρέωσης εκ της συμβάσεως έργου και των στο πλαίσιο αυτής συμφωνηθέντων όρων. Συνεπώς, πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμη η αγωγή κατά το μέρος της που αφορά στα ανωτέρω δύο κονδύλια των

456

7^ο φύλ. της υπ' αριθ.

/2022 απόφασης Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τακτική διαδικασία)

28.259,96 και 7.117,84 ευρώ. Κατά το υπόλοιπο δε μέρος της που η αγωγή κρίθηκε παραδεκτή και νόμιμη πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, δεδομένου ότι για το καταψηφιστικό αίτημά της καταβλήθηκε και το απαιτούμενο δικαστικό ένσημο με το προσκομιζόμενο υπό τον κωδικό αριθμό 285287979959 0902 0037 ηλεκτρονικό παράβολο της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων.

Από όλα τα έγγραφα που νομίμως επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι, άλλα από τα οποία χρησιμεύουν προς άμεση απόδειξη και άλλα για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, στα οποία συμπεριλαμβάνονται και οι προσκομισθείσες μετ' επικλήσεως φωτογραφίες από την πλευρά του εναγόμενου, των οποίων δεν αμφισβητείται η γνησιότητα (άρθρο 444 παρ. 1 περ. γ'. 448 παρ. 2 και 457 παρ. 4 ΚΠολΔ), καθώς και από τα αυτεπαγγέλτως λαμβανόμενα υπόψη διδάγματα της κοινής πείρας (άρθρο 336 παρ.4 ΚΠολΔ), αποδείχθηκαν τα εξής πραγματικά περιστατικά: Ο αρχικώς ενάγων δραστηριοποιούταν επαγγελματικά ως διπλωματούχος γεωλόγος και, συγκεκριμένα, στην εκπόνηση και σύνταξη γεωλογικών μελετών-ερευνών δημοσίων και ιδιωτικών έργων. Στο πλαίσιο της επαγγελματικής του αυτής δραστηριότητας του ανατέθηκε από την ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «~~ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΕΩΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ~~» η εκπόνηση μελετών και ειδικότερα γεωφυσικών διασκοπήσεων κατά μήκος σιδηροδρομικού έργου (γραμμής τρένου), με χρήση της μεθόδου ηλεκτρικής τομογραφίας και με χρήση γεωραντάρ για τον εντοπισμό αρχαιοτήτων. Προς αποπληρωμή της αμοιβής του, για το έργο που ολοκλήρωσε και παράδωσε στην εργοδότηρια εταιρεία, εκδόθηκε εις διαταγήν του μία μεταχρονολογημένη επιταγή ποσού 47.451,88 ευρώ, ποσό που αντιστοιχούσε στη συμφωνηθείσα στο πλαίσιο της ανωτέρω σύμβασης έργου αμοιβή του, μειωμένη κατά ποσοστό 17,5 %, καθώς είχε συμφωνηθεί μεταξύ των συμβαλλόμενων, διά του από 28-3-2008 τροποποιητικού ιδιωτικού συμφωνητικού που καταρτίστηκε μεταξύ τους, ότι «...σε περίπτωση εξόφλησης των εργασιών εντός δύο μηνών από την έκδοση του τιμολογίου θα παρέχεται έκπτωση 17,5%». Περαιτέρω, ο εναγόμενος κατά το επίδικο χρονικό διάστημα ήταν Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου της ανωτέρω ανώνυμης εταιρείας και νόμιμος εκπρόσωπός της, δυνάμει του από 28-3-2011 πρακτικού του Διοικητικού Συμβουλίου της ανωτέρω εταιρείας, το οποίο

καταχωρήθηκε στο Μητρώο Ανωνύμων Εταιρειών του Υπουργείου Οικονομικών, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και δημοσιεύθηκε στο με αριθμό 1658/1-4-2011 Φ.Ε.Κ. Α.Ε.-Ε.Π.Ε. Ειδικότερα, δυνάμει του ανωτέρω πρακτικού, Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου, Γενικός Διευθυντής και Τεχνικός Διευθυντής ορίζεται ο ~~Πρόεδρος~~, ήτοι ο εναγόμενος, ο οποίος ενασκεί απεριόριστα όλες τις εξουσίες και αρμοδιότητες του Διοικητικού Συμβουλίου, οι οποίες προβλέπονται από το νόμο και το καταστατικό της εταιρείας, εκτός απ' αυτές που κατά νόμο απαιτούν συλλογική ενέργεια και εκπροσωπεί μόνος του την εταιρεία, με το δικαίωμα να ενεργεί μόνος κάθε πράξη διοικήσεως της εταιρείας, διαχειρίσεως και διαθέσεως της περιουσίας της, καθώς και εκπροσωπήσεώς της έναντι οποιουδήποτε τρίτου. Η δε Διευθύνουσα ~~Εταιρεία~~ αναπληρώνει τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου της εταιρείας σε περίπτωση κωλύματος ή απουσίας του, ενασκώντας όλες τις προαναφερόμενες αρμοδιότητες και εξουσίες του Προέδρου. Η θητεία των μελών του ανωτέρω Διοικητικού Συμβουλίου προβλέφθηκε να είναι πενταετής, λήγουσα την 22^η-6-2012, παρατεινόμενη αυτομάτως μέχρι της λήξης της προθεσμίας, εντός της οποίας πρέπει να συνέλθει η επόμενη τακτική Γενική Συνέλευση μετά τη λήξη της ανωτέρω θητείας. Η ανωτέρω δε ανώνυμη εταιρεία, σύμφωνα με το προαναφερόμενο πρακτικό, δεσμεύεται, κατά το κρίσιμο για την επίδικη διαφορά χρονικό διάστημα, με μόνη την υπογραφή του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου ή σε περίπτωση απουσίας ή κωλύματός του, κατά τα προαναφερόμενα, με μόνη την υπογραφή της ανωτέρω Διευθύνουσας Συμβούλου. Ακόμη, ειδικά, προς εξυπηρέτηση των τρεχούσης φύσης συναλλαγών της εταιρείας, όπως για την έκδοση, αποδοχή και οπισθογράφηση αξιογράφων παρέχεται στη Διευθύνουσα Σύμβουλο το δικαίωμα πρώτης υπογραφής. Συμπληρωματικά, και σύμφωνα με το από 28-3-2011 πρακτικό του Διοικητικού Συμβουλίου, δικαίωμα πρώτης υπογραφής παρασχέθηκε, επίσης, και στο ~~Πρόεδρο~~. Προϊστάμενο Λογιστηρίου, ενώ δικαίωμα δεύτερης υπογραφής παρασχέθηκε και στους ~~Εκπαιδευτικούς~~, και ~~Εκπαιδευτικούς~~, υπαλλήλους του Λογιστηρίου της εταιρείας. Η εταιρεία δεσμεύεται κατά τις συναλλαγές της είτε με μόνη την υπογραφή του Προέδρου είτε με το συνδυασμό δύο πρώτων υπογραφών ή μιας πρώτης και μιας δεύτερης υπογραφής εκ των ανωτέρω. Ειδικότερα, προς εξόφληση της ως άνω εκ της συμβάσεως έργου απορρέουσας απαίτησης του αρχικά ενάγοντος σε βάρος της ανωτέρω ανώνυμης εταιρείας, που κατέστη και σύμφωνα με τα μεταξύ τους συμφωνηθέντα απαιτητή μετά την ολοκλήρωση και παράδοση του προαναφερόμενου

8^ο φύλ. της υπ' αριθ. 456/2022 απόφασης Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τακτική διαδικασία)

μέρους του ευρύτερου έργου που του είχε ανατεθεί, και την έκδοση των σχετικών τιμολογίων από τον αρχικώς ενάγοντα, παραδόθηκε στον τελευταίο, ήδη πριν από την ολοκλήρωση του έργου, η υπ' αριθμό 47244368-2 τραπεζική επιταγή πληρωτέα από τον υπ' αριθμό 014171002320000317 λογαριασμό της τράπεζας με την επωνυμία «ALPHA ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.», η οποία εκδόθηκε στην Αθήνα με φερόμενη ημερομηνία έκδοσης την 20^η-6-2011, εις διαταγήν του αρχικώς ενάγοντος, ποσού 47.451,88 ευρώ. Η επιταγή αυτή εκδόθηκε και υπογράφηκε από τον εναγόμενο, στο πλαίσιο άσκησης των καθηκόντων του ως Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου της ανωτέρω ανώνυμης εταιρείας και νομίμου εκπροσώπου της, κατά τα προαναφερόμενα. Ο δε εναγόμενος με την προτάσεις του ομολογεί αφενός την έκδοση της επίδικης επιταγής, κατά τα προαναφερόμενα, από τον ίδιο υπό την προαναφερόμενη ιδιότητά του, αφετέρου το ότι αυτή ήταν μεταχρονολογημένη, καθώς εκθέτει ότι την είχε ήδη προ του φερόμενου ως χρόνου έκδοσής της παραδώσει στον ενάγοντα (βλ. σελ. 7 των προτάσεών του). Ακολουθώντας, ο αρχικώς ενάγων μετά την αποπεράτωση και παράδοση του έργου, εμφάνισε την επίδικη μεταχρονολογημένη επιταγή νόμιμα και εμπρόθεσμα για πληρωμή στην πληρώτρια τράπεζα (στο υποκατάστημα Συγγρού-Φιξ Κ.Α. 149) ως νόμιμος κομιστής της, την 23^η-6-2011. Πλην όμως, αυτή δεν πληρώθηκε λόγω έλλειψης αντίστοιχων διαθέσιμων κεφαλαίων, όπως εξακριβώθηκε έπειτα από έλεγχο του λογαριασμού του εκδότη μέσω του κεντρικού υπολογιστή της τράπεζας «ALPHA BANK Α.Ε.» και βεβαιώθηκε αυτό στο σώμα της επιταγής από την ως άνω Τράπεζα, την 23^η-6-2011. Λόγω της μη πληρωμής της επιταγής, στη συνέχεια, κατόπιν σχετικής αίτησης του αρχικώς ενάγοντος, εκδόθηκε για την αξιογραφική εκ της επιταγής αξίωση του αρχικώς ενάγοντος η υπ' αριθμό 25696/2011 διαταγή πληρωμής του Δικαστή του Δικαστηρίου τούτου, με την οποία η ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία ~~ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ~~ υποχρεώθηκε να καταβάλει στον αρχικώς ενάγοντα για την αιτία αυτή το ποσό των 47.451,88 ευρώ, νομιμοτόκως από την επομένη ημέρα της εμφανίσεως της ίδιας επιταγής προς πληρωμή και μέχρι την εξόφλησή της, καθώς και ποσό 807 ευρώ για τα δικαστικά έξοδα της έκδοσης της διαταγής πληρωμής. Ακολουθώντας, επικυρωμένο αντίγραφο εξ απογράφου της τελευταίας, με την από 2-11-2011 παραγγελία προς επίδοση με επιταγή προς πληρωμή συνολικού ποσού 50.162,87 ευρώ, επιδόθηκε στην ανωτέρω

ανώνυμη εταιρεία, στις 8-11-2011. Στη συνέχεια, την 12^η-12-2011, ο αρχικώς ενάγων προέβη σε δεύτερη επίδοση αντιγράφου εξ απογράφου της ίδιας διαταγής πληρωμής, με επιταγή προς πληρωμή προς την ανωτέρω ανώνυμη εταιρεία. Μετά, λόγω της συνέχισης της μη ικανοποίησης της απαίτησής του κατά της ανωτέρω εταιρείας, ο αρχικώς ενάγων προέβη εκ νέου σ' επίδοση αντιγράφου εξ απογράφου της ανωτέρω διαταγής πληρωμής με τη από 23-3-2015 επιταγή προς πληρωμή στην εταιρεία αυτή, την 14^η-4-2015, για συνολικό ποσό 69.943,04 ευρώ. Την 1^η-3-2016 ο αρχικώς ενάγων προέβη και σε αναγγελία της απαίτησής του κατά της ανωτέρω εταιρείας (η οποία στο μεταξύ τέθηκε υπό αναγκαστική διαχείριση με την υπ' αριθμό 9110/2013 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου) προς την αναγκαστική διαχειρίστρια αυτής. Πλην όμως, λόγω της συνέχισης της μη ικανοποίησής του, προέβη εκ νέου την 9^η-12-2016 σε επίδοση στην ανωτέρω ανώνυμη εταιρεία, όπως νομίμως εκπροσωπείται, αντιγράφου εξ απογράφου της ανωτέρω διαταγής πληρωμής με την από 1-12-2016 επιταγή προς πληρωμή για συνολικό ποσό 70.236,82 ευρώ και, τέλος, την 3^η-4-2018 προέβη πάλι σε επίδοση στην ανωτέρω ανώνυμη εταιρεία αντιγράφου εξ απογράφου της ανωτέρω διαταγής πληρωμής με την από 30-3-2018 επιταγή προς πληρωμή, με την οποία επιτασσόταν η ανωτέρω ανώνυμη εταιρεία να του καταβάλει τα εξής ποσά: 1) για επιδικασθέν κεφάλαιο της επίδικης επιταγής, το ποσό των 47.451,88 ευρώ, 2) για επιδικασμένους τόκους του ανωτέρω κεφαλαίου από 24-6-2011 έως και την 30^η-3-2018 το ποσό των 24.972,57 ευρώ, 3) για τα έξοδα της από 2-11-2011 πρώτης επιταγής για εκτέλεση το ποσό των 334,50 ευρώ, το οποίο αναλύεται ως εξής α) για τέλη απογράφου, ποσό 32 ευρώ, β) για έξοδα αντιγράφου, ποσό 2,50 ευρώ, γ) για σύνταξη της πρώτης επιταγής προς πληρωμή, ποσό 250 ευρώ και δ) για δαπάνη επίδοσης και κατάθεσης αντιγράφου α' απογράφου από το διορισμένο στο Πρωτοδικείο Πειραιά δικαστικό επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Πειραιά Κωνσταντίνο Μπελογιάννη, ποσό 50 ευρώ, 4) για τόκους του ανωτέρω κονδυλίου (334,50 ευρώ) των εξόδων της από 2-11-2011 πρώτης επιταγής, από την 8^η-11-2011 έως την 30^η-3-2018 στην ανωτέρω εταιρεία, το ποσό των 164,97 ευρώ, 5) για επιδικασθείσα δικαστική δαπάνη, ποσό 807 ευρώ, 6) για τόκους του ανωτέρω κονδυλίου (807 ευρώ) της δικαστικής δαπάνης από 8-11-2011, ημερομηνία πρώτης επιταγής έως την 30^η-3-2018, ποσό 396,77 ευρώ, 7) για παραγγελία προς επίδοση καθώς και τα έξοδα δεύτερης επίδοσης και κατάθεσης αντιγράφου α' απογράφου από το δικαστικό επιμελητή στο Πρωτοδικείο Πειραιά Κωνσταντίνο Μπελογιάννη, δυνάμει της με αριθμό 4225/12-12-2011 έκθεσης επίδοσης, ποσό 100 ευρώ, 8) για

456
9^ο φύλ. της υπ' αριθ. /2022 απόφασης Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τακτική διαδικασία)

τόκους του ανωτέρω κονδυλίου (των 100 ευρώ) από 12-12-2011 έως την 30^η-3-2018, ποσό 48,32 ευρώ, 9) για σύνταξη και σήμανση της από 23-3-2015 γ' επιταγής προς πληρωμή επιδοθείσα με την υπ' αριθμό 2442Ε'/14-4-2015 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών Βασιλείου Γιαλιά, ποσό 250 ευρώ, 9α) για τόκους του ανωτέρω κονδυλίου των 250 ευρώ από 14-4-2015 έως την 30^η-3-2018, ποσό 53,74 ευρώ, 10) για παραγγελία προς επίδοση καθώς και τα έξοδα της επίδοσης της ως άνω από 23-3-2015 επιταγής προς πληρωμή, ποσό 100 ευρώ, 10^α) για τόκους του ανωτέρω κονδυλίου των 100 ευρώ από 14-4-2015 έως την 30^η-3-2018, ποσό 21,44 ευρώ, 11) για σύνταξη της από 1-12-2016 δ' επιταγής προς πληρωμή, επιδοθείσα με την υπ' αριθμό 1473Γ'/9-12-2016 έκθεσης επίδοσης του εδρεύοντος στο Πρωτοδικείο Αθηνών δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών Δημητρίου Κάττη, ποσό 250 ευρώ, 11α) για τόκους του ανωτέρω κονδυλίου των 250 ευρώ από 9-12-2016 έως την 30^η-3-2018, ποσό 23,49 ευρώ, 12) για παραγγελία προς επίδοση καθώς και τα έξοδα της επίδοσης της ανωτέρω από 1-12-2016 επιταγής για πληρωμή ποσό 100 ευρώ, 12α) για τόκους του ανωτέρω κονδυλίου των 100 ευρώ, από 9-12-2016 έως την 30^η-3-2018, ποσό 9,40 ευρώ, 13) για σύνταξη, σήμανση και επίδοση του από 15-12-2016 κατασχετηρίου με αριθμό επίδοσης 1476Γ'/16-12-2016 και 1479Γ'/16-12-2016 του εδρεύοντος στο Πρωτοδικείο Αθηνών δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών Δημητρίου Κάττη, ποσό 300 ευρώ, 13α) για τόκους του ανωτέρω κονδυλίου από 16-12-2016 έως την 30^η-3-2018, ποσό 27,76 ευρώ, 14) για σύνταξη της από 30-3-2018 επιταγής προς πληρωμή, ποσό 250 ευρώ και 15) για παραγγελία προς επίδοση και έξοδα επίδοσης της από 30-3-2018 επιταγής προς πληρωμή, ποσό 50 ευρώ. Συνεπώς, επιτάχθηκε η ανωτέρω ανώνυμη εταιρεία να καταβάλει στον αρχικώς ενάγοντα το συνολικό ποσό των 75.711,84 ευρώ, και συγκεκριμένα το ποσό των 47.451,88 ευρώ, που αντιστοιχεί στο ποσό της επιταγής που δεν εξοφλήθηκε, και το συνολικό ποσό των 28.259,96 ευρώ (=75.711,84 ευρώ-47.451,88 ευρώ), που αφορά στα ανωτέρω αναλυτικά περιγραφόμενα κονδύλια, εντόκως, πλην του κονδυλίου των τόκων, από την επίδοση της ανωτέρω επιταγής μέχρι την πλήρη εξόφληση. Πλην όμως, ουδέν ποσό εκ της ανωτέρω απαίτησης του αρχικώς ενάγοντος καταβλήθηκε προς εξόφλησή της. Ο ισχυρισμός του εναγόμενου ότι η έκδοση της ανωτέρω ακάλυπτης

επιταγής δεν οφείλεται σε δόλο αυτού περί της έλλειψης του διαθεσίμου υπολοίπου του λογαριασμού της οφειλέτριας εταιρείας προς πληρωμή της τόσο κατά τον χρόνο της έκδοσης αυτής όσο και κατά τον χρόνο πληρωμής της, αλλά σε απρόβλεπτη μεταγενέστερη του χρόνου έκδοσής της οικονομική δυσχέρεια της εταιρείας, κρίνεται μη πειστικός και ως εκ τούτου απορριπτός από το παρόν Δικαστήριο, ενόψει του ότι, όπως και ο ίδιος παραδέχεται στη σελίδα 5 των νομίμως κατατεθεισών από 15-7-2019 προτάσεών του, ήδη από το έτος 2009 είχαν αρχίσει να εμφανίζονται οι συνέπειες της οικονομικής κρίσης της χώρας, ειδικά πλήττοντας σοβαρά τον κατασκευαστικό κλάδο, και ο εναγόμενος ως και εκ της θέσης του ως Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου και νομίμου εκπροσώπου της ανωτέρω οφειλέτριας εταιρείας, κατά τα ανωτέρω αναφερόμενα, γνώριζε τα οικονομικά δεδομένα της εκπροσωπούμενης εταιρείας, και, τελούσε σε γνώση του και το πρόδηλα πιθανό ενδεχόμενο η ανωτέρω εταιρεία να μην μπορέσει να καλύψει την απορρέουσα από την επίδικη επιταγή υποχρέωσή της, ενόψει του προβλήματος ρευστότητάς της, ήδη από το έτος 2009. Ο ίδιος εκθέτει στις προτάσεις του «...Κατά τα πρόσφατα έτη, ειδικά από το τέλος του έτους 2009 και έπειτα, λόγω της γνωστής κρίσεως που ταλανίζει την ελληνική οικονομία, και ειδικότερα τον κατασκευαστικό κλάδο στον οποίο δραστηριοποιούμεθα, αλλά και της αδυναμίας του Ελληνικού Δημοσίου να εξοφλήσει τους προμηθευτές του, μεταξύ των οποίων και εμάς, αλλά και να δημοπρατήσει νέα έργα τεχνικής φύσεως, στα οποία να μπορούσε να συμμετέχουμε, η εταιρεία μου παρουσίασε μια κάμψη των μεγεθών της, αλλά κυρίως μια έλλειψη ρευστότητας σε συνδυασμό μάλιστα με την άρνηση των Τραπεζών να προβούν σε νέες χρηματοδοτήσεις», ενώ, επίσης, ο ίδιος ομολογεί ότι η επίδικη ακάλυπτη επιταγή είχε εκδοθεί και παραδοθεί στον αρχικώς ενάγοντα προς εξόφληση ισόποσης απαίτησής του εναντίον της εταιρείας, την ύπαρξη και το ύψος της οποίας απαίτησης απορρέουσας εκ της μεταξύ τους (της εταιρείας και του αρχικά ενάγοντα) συναφθείσας σύμβασης έργου, ουδόλως αμφισβητεί ο εναγόμενος (άρθρο 261 ΚΠολΔ), εντός του έτους 2010 και πάντως πριν τον Ιούνιο του έτους 2011 και, επομένως, ενώ ήδη γνώριζε τα ανωτέρω σοβαρά οικονομικά προβλήματα της εταιρείας αυτής ήδη από το έτος 2009. Δεδομένου, συνεπώς, ότι για τη στοιχειοθέτηση του ποινικού αδικήματος της έκδοσης ακάλυπτης επιταγής αρκεί και ο ενδεχόμενος δόλος, ότι δηλαδή ο δράστης γνώριζε ότι ενδέχεται να μην μπορέσει να καλύψει την επιταγή και αποδέχεται αυτό το ενδεχόμενο, σύμφωνα με τα όσα αναλυτικά στην οικεία νομική σκέψη της παρούσας απόφασης εκτίθενται, καθίσταται

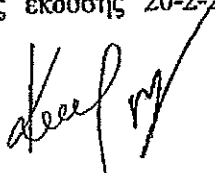

456

10^ο φύλ. της υπ' αριθ./2022 απόφασης Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τακτική διαδικασία)

σαφές ότι θεμελιώνεται, εν προκειμένω, στο πρόσωπο του εναγόμενου ο ενδεχόμενος δόλος, υφιστάμενος τόσο κατά τον χρόνο της έκδοσης της επιταγής όσο και κατά τον χρόνο της εμφάνισής της προς πληρωμή. Ενισχυτικές περί της κρίσης του Δικαστηρίου περί τούτου είναι και οι α) υπ' αριθ. 46752/2017 απόφαση του ΣΤ' Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών, με την οποία κηρύχθηκε ένοχος ο εναγόμενος για την τέλεση του αδικήματος της έκδοσης ακάλυπτης (της επίδικης) επιταγής, με την αναγνώριση της συνδρομής στο πρόσωπό του της ελαφρυντικής περίπτωσης του άρθρου 84 παρ.2 εδ.β' ΠΚ και με την οποία καταδικάστηκε σε ποινή φυλάκισης δέκα μηνών, με αναστολή της εκτέλεσης της επιβληθείσας σ' αυτόν ανωτέρω ποινής φυλάκισης και β) η υπ' αριθ. ΕΤ 1.490/2018 απόφαση του Ε' Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών, που εκδόθηκε επί της ασκηθείσας από τον εναγόμενο έφεσης κατά της προαναφερόμενης πρωτοβάθμιας ποινικής απόφασης. Με την απόφαση δε αυτή του Ε' Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών, κηρύχθηκε τελεσίδικα ένοχος με την αναγνώριση του ανωτέρω ελαφρυντικού (όπως και πρωτοδίκως) ο εναγόμενος, στον οποίο επιβλήθηκε ποινής φυλάκισης δέκα μηνών, με αναστολή επί τριετία της εκτέλεσης της ποινής αυτής, και επιδικάστηκε υπέρ του αρχικώς ενάγοντος το ποσό των 44 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης που υπέστη εξαιτίας του αδικήματος του εναγομένου σε βάρος του, ενόψει του ότι κατά την ποινική διαδικασία τόσο ενώπιον του ΣΤ' Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών όσο και ενώπιον του Ε' Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών, αυτός δήλωσε παράσταση πολιτικής αγωγής για την ανωτέρω αξίωσή του, που απορρέει από την επίδικη επιταγή, ζητώντας να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να του καταβάλει το ποσό των 44 ευρώ, με επιφύλαξη για την αξίωση του υπολοίπου μέρους της απαίτησής του ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων, ως χρηματική του ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης που αυτός υπέστη από την παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά του νυν εναγόμενου. Σημειώνεται, ότι η τέλεση του αδικήματος της έκδοσης ακάλυπτης επιταγής, σύμφωνα και με τα όσα αναλυτικά στην ανωτέρω νομική σκέψη εκτίθενται, μόνο εκ δόλου τελεσθείσα τιμωρείται και εν προκειμένω κηρύχθηκε τελεσίδικα ένοχος ο εναγόμενος από τα αρμόδια ποινικά δικαστήρια για την εκ δόλου έκδοση της επίδικης ακάλυπτης επιταγής. Η δε ελαφρυντική περίπτωση του άρθρου 84 παρ.2 εδ.β' του ΠΚ, που του αναγνωρίστηκε από τα ανωτέρω ποινικά

Δικαστήρια, περί ώθησης του εναγόμενου στην τέλεση της εκ δόλου έκδοσης της επίδικης ακάλυπτης επιταγής από μη ταπεινά αίτια, αφορά όχι στην υπαιτιότητά του για την τέλεση της εν λόγω αξιόποινης πράξης, και δη στο δόλο αυτού, ο οποίος δεν τίθεται σε αμφισβήτηση από το αναγνωρίζον την ελαφρυντική αυτή περίπτωση ποινικό Δικαστήριο, αλλά στο ότι ωθήθηκε στην εκ δόλου έκδοση της ακάλυπτης επιταγής λόγω των οικονομικών προβλημάτων, που η εταιρεία αντιμετώπιζε, προβλήματα τα οποία και ο ίδιος ο εναγόμενος ομολόγησε ότι υπήρχαν στην εταιρεία ήδη από το έτος 2009, όπως προαναφέρθηκε. Ακόμη, σημειώνεται ότι ναι μεν με τις υπ' αριθ. 1080/2012 και 1371/2012 αποφάσεις του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών απορρίφθηκαν οι από 7-6-2011 και 30-6-2011 αιτήσεις πτώχευσης των δανειστών της εταιρείας «~~ΜΗΧΑΝΙΚΗ Α.Ε.~~» και συγκεκριμένα της εταιρείας με την επωνυμία «~~ΜΗΧΑΝΙΚΗ Α.Ε.~~» και του ~~ΜΗΧΑΝΙΚΗ Α.Ε.~~ κατά της ως άνω εταιρείας («~~ΜΗΧΑΝΙΚΗ Α.Ε.~~»), πλην όμως, η απόρριψη αυτή έγινε με αιτιολογία ότι δεν αποδείχτηκε πως η μη πληρωμή των αντίστοιχων εμπορικών χρεών της εταιρείας «ΜΗΧΑΝΙΚΗ Α.Ε.» οφείλεται σε μόνιμη και διαρκή ταμειακή δυσχέρεια της τελευταίας, λαμβανομένης υπόψη της έλλειψης μονιμότητας και γενικότητας στις πληρωμές της, ήτοι δεν διαπιστώθηκε το απαιτούμενο για την κήρυξή της σε πτώχευση στοιχείο της γενικότητας και μονιμότητας στις παύσεις των πληρωμών της και εξόφλησης των χρεών της. Από τα δε προσκομιζόμενα μετ' επικλήσεως από τον εναγόμενο ιδιωτικά συμφωνητικά διακανονισμών οφειλών μεταξύ των ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία ~~ΜΗΧΑΝΙΚΗ Α.Ε.~~ και διαφόρων έτερων δανειστών της συνάγεται με σαφήνεια ότι μόλις λίγους μήνες μετά την εμφάνιση προς πληρωμή της επίδικης ακάλυπτης επιταγής είχε εμφανιστεί πλήθος έτερων επιταγών, που είχαν εκδοθεί από την ανωτέρω εταιρεία, μεταχρονολογημένες και μη, οι οποίες και δεν πληρώθηκαν κατά την εμφάνισή τους στην πληρώτρια τράπεζα από τον εκάστοτε κομιστή αυτών λόγω της μη ύπαρξης διαθέσιμων υπολοίπων στους λογαριασμούς της εταιρείας, με αποτέλεσμα να έχει δημιουργηθεί σημαντικό για την αιτία αυτή χρέος, το οποίο, ως εκ της νευραλγικής του θέσης στην εταιρεία, και γνώριζε ο εναγόμενος και, παρά ταύτα, προέβη στην έκδοση της επίδικης ακάλυπτης μεταχρονολογημένης επιταγής (ενδεικτικά αναφέρεται η έκδοση των, μη πληρωθέντων ελλείψει διαθέσιμων κεφαλαίων, επιταγών υπ' αριθ. 73686449-1 με ημερομηνία έκδοσης την 20^η-5-2011 και ποσού 55.060 ευρώ, υπ' αριθ. 46858986-4, 20485414-8, 20485443-1, 20485437-7, με ημερομηνίες έκδοσης 20-2-2011, 20-2-2011, 20-4-2011 και 20-4-2011 και

11^ο φύλ. της υπ' αριθ.

456

/2022 απόφασης Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τακτική διαδικασία)

συνολικού ποσού 41.307,79 ευρώ, υπ' αριθ. 72904374-6 με ημερομηνία έκδοσης την 20η-3-2011 και ποσού 14.637 ευρώ, υπ' αριθ. 20485933-6 με ημερομηνία έκδοσης την 20^η-2-2011 και ποσού 8.610 ευρώ, υπ' αριθ. 72904261-8, 46859007-2, 46859008-1, 47244284-8, 20486931-5, 47244298-820485414-8, συνολικού ποσού περίπου 249.748 ευρώ, με ημερομηνία έκδοσής τους, αντίστοιχα, 20-3-2011, 20-4-2011, 20-4-2011, 20-5-2011, 20-5-2011 και 30-5-2011). Στη δε υπ' αριθ. 3861/2019 απόφαση του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών, που προσκομίζεται με επίκληση από τον εναγόμενο και χρησιμεύει για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, αναφέρεται μεταξύ άλλων ότι «Το εύρος των ανοικτών υποχρεώσεων και η αδυναμία της εταιρείας να ανταποκριθεί επιβεβαιώνεται, άλλωστε, από την πληθώρα των προσκομιζομένων από την ίδια την εναγομένη αποσπασμάτων ποινικών αποφάσεων, δυνάμει των οποίων έχει καταδικαστεί για σωρεία ακάλυπτων επιταγών, με χρόνους αναγόμενους στον Οκτώβριο του έτους 2010 και εντεύθεν...». Συνεπώς, από όλα τα προεκτιθέμενα συνάγεται ότι ο αρχικώς ενάγων υπέστη από την παράνομη και άδικη συμπεριφορά του εναγόμενου σε βάρος του, και συγκεκριμένα από την έκδοση της ακάλυπτης επιταγής από τον τελευταίο, περιουσιακή ζημία ισόποση με 47.451,88 ευρώ, που αντιστοιχεί στο αναγραφόμενο ποσό επί της ακάλυπτης μεταχρονολογημένης επιταγής που δεν πληρώθηκε. Η αξίωσή του αυτή, μετά τον, κατά τα ανωτέρω εκτιθέμενα, επισυμβάντα θάνατό του, περιήλθε στους συνεχίζοντες τη δίκη επί της υπό κρίση αγωγής αναφερόμενους πιο πάνω τέσσερις εξ αδιαθέτου μοναδικούς κληρονόμους του κατά το ποσό των 11.862,97 ευρώ σε έκαστο εξ αυτών, ενόψει του κατά τα άρθρα 1813 και 1820 ΑΚ μεγέθους της κληρονομικής μερίδας εκάστου (1/4 της κληρονομίας η επιζώσα σύζυγος και τα υπόλοιπα ¾ της κληρονομίας στα τρία τέκνα του αποβιώσαντος κατ' ισομοιρία) και, επομένως, πρέπει να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να καταβάλει σε έκαστο από τους τέσσερις αυτούς κληρονόμους για την αιτία αυτή το ποσό των 11.862,97 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής μέχρι την εξόφληση. Το αγωγικό αίτημα περί απαγγελίας προσωπικής κράτησης ως μέσου αναγκαστικής εκτέλεσης της περί της ανωτέρω απαίτησης καταψηφιστικής διάταξης της παρούσας απόφασης πρέπει να απορριφθεί, αφενός μεν επειδή ο εναγόμενος, που γεννήθηκε το έτος 1937, έχει συμπληρώσει το εξηκοστό πέμπτο έτος της ηλικίας του (άρθρο 1048 περ.δ'

ΚΠολΔ) και αφετέρου επειδή το επιδικαζόμενο σε έκαστο κληρονόμο-πλέον συνεχίζοντα τη δίκη ενάγοντα- ποσό είναι μικρότερο του ποσού των 30.000 ευρώ και, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ.2 του άρθρου 1047 ΚΠολΔ, δεν διατάσσεται προσωπική κράτηση «για απαίτηση μικρότερη από τριάντα χιλιάδες (30.000) ευρώ», για τον προσδιορισμό δε της απαίτησης, για την οποία λόγω του ύψους της επιτρέπεται προσωπική κράτηση, λαμβάνεται υπόψη το επιδικαζόμενο ποσό (χωρίς συνυπολογισμό των τόκων) και όχι το αιτούμενο με την αγωγή ποσό και επί διαιρετής παροχής, όπως είναι και η προαναφερόμενη περί καταβολής χρηματικής παροχής ως αποζημίωσης, κρίσιμο είναι το ποσό που επιδικάζεται σε έκαστο ενάγοντα και όχι το συνολικώς σε όλους τους τυχόν περισσότερους ενάγοντες επιδικαζόμενο ποσό, τούτο δε ισχύει και όταν μετά την, λόγω θανάτου του ενάγοντος, διακοπή της δίκης, συνεχίζουν την τελευταία οι συνδεδεμένοι με το δεσμό της απλής ομοδικίας περισσότεροι κληρονόμοι του, αφού καθένας εξ αυτών υπεισέρχεται στη δίκη κατά το λόγο της κληρονομικής του μερίδας και μόνο κατά το αναλογούν στη μερίδα του ποσό συνεχίζει τη δίκη και αποκτά εκτελεστό τίτλο. Περαιτέρω, συνεπεία της προαναφερόμενης παράνομης και υπαίτιας συμπεριφοράς του εναγόμενου, ο αρχικώς ενάγων υπέστη ηθική βλάβη. Ειδικότερα, η ως άνω συμπεριφορά του εναγόμενου προκάλεσε στον αρχικώς ενάγοντα στενοχώρια και ταλαιπωρία, καθώς αυτός στερήθηκε για μεγάλο χρονικό διάστημα, πλέον της δεκαετίας από την έκδοση της ακάλυπτης επιταγής, παρά τις επανειλημμένες νόμιμες ενέργειες και οχλήσεις του προς την οφειλέτρια εταιρεία, Διευθύνουσα Σύμβουλος και νόμιμος εκπρόσωπος της οποίας ήταν η εναγομένη, του αναγκαίου, για την εξυπηρέτηση των αναγκών του, ποσού της επιταγής. Σημειώνεται, ωστόσο, ότι δεν αποδείχτηκε από οποιοδήποτε αποδεικτικό μέσο πως η ως άνω αδικοπρακτική συμπεριφορά της εναγομένης αποτέλεσε το λόγο της μη ανταπόκρισης του ενάγοντος στις υποχρεώσεις του έναντι της «Τράπεζας Πειραιώς Α.Ε.», με την οποία είχε συναφθεί από τον ίδιο σύμβαση πίστωσης και ότι εξαιτίας της έκδοσης της ακάλυπτης αυτής επιταγής απώλεσε αυτός τις ευνοϊκές ρυθμίσεις μείωσης της οφειλής του και ότι δεν μπόρεσε για το λόγο αυτό να ασκήσει το επάγγελμά του για τα επόμενα έτη. Για την αποκατάσταση της ηθικής του αυτής βλάβης, λαμβανομένων υπόψη των συνθηκών τέλεσης της αδικοπραξίας, του βαθμού του πταίσματος του εναγόμενου, της έλλειψης πταίσματος του αρχικώς ενάγοντος, του ύψους της ζημίας του και της κοινωνικής και οικονομικής κατάστασης των διαδίκων μερών, καθώς και των διδαγμάτων της κοινής πείρας και λογικής, ο αρχικώς ενάγων edικαιούτο ως χρηματική ικανοποίηση το ποσό των

456

12^ο φύλ. της υπ' αριθ./2022 απόφασης Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τακτική διαδικασία)

χιλίων πεντακοσίων σαράντα τεσσάρων ευρώ, το οποίο, ενόψει του ότι σκοπός της χρηματικής ικανοποίησης είναι η επίτευξη μιας υπό ευρεία έννοια αποκατάστασης του παθόντος για την ηθική του βλάβη, ώστε αυτός να απολαύει μία δίκαιη και επαρκή ανακούφιση και παρηγοριά, χωρίς όμως να εμπορευματοποιείται η προσβληθείσα ηθική αξία και να επεκτείνεται υπέρμετρα το ύψος της αποζημιώσεως για ηθική βλάβη, κρίνεται ως δίκαιο και εύλογο, δηλαδή, ανάλογο με τις συγκεκριμένες περιστάσεις της προκειμένης περίπτωσης, αλλά και σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, που έχει την έννοια ότι η σχετική κρίση του Δικαστηρίου δεν πρέπει να υπερβαίνει τα όρια, όπως αυτά διαπιστώνονται από τα δεδομένα της κοινής πείρας και την κοινή περί δικαίου συνείδηση σε ορισμένο τόπο και χρόνο, που αποτυπώνονται στη συνήθη πρακτική των δικαστηρίων, η έννοια δε της αναλογικότητας είναι έννοια αυστηρότερη του «ευλόγου» και συνακόλουθα το «εύλογο» εμπεριέχεται αναγκαιώς στο «ανάλογο», ενώ άλλωστε την αρχή της αναλογικότητας, υπό την προεκτεθείσα έννοια, εκφράζει και η υπερνομοθετικής ισχύος διάταξη του άρθρου 1 του πρώτου πρόσθετου πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ, υπό την έννοια ότι πρέπει να υπάρχει μια ανεκτή σχέση αναλογικότητας μεταξύ των χρησιμοποιούμενων μέσων και του σκοπού που επιδιώκει κάθε μέτρο, το οποίο αποστερεί ένα άτομο από θεμελιακό δικαίωμά του, όπως από την ιδιοκτησία του (ΟΛΑΠ 9/2015, ΑΠ 1303/2020, ΑΠ 1096/2020, ΑΠ 930/2020, ΜΕΦΛαμ 3/2021, στην ΤΝΠ Νόμος). Από το προαναφερόμενο ποσό των 1.544 ευρώ, πρέπει να αφαιρεθεί το ποσό των 44 ευρώ, το οποίο επιδικάστηκε από τα ανωτέρω ποινικά δικαστήρια στον αρχικώς ενάγοντα για την ίδια αιτία, ενώ η εν λόγω (περί χρηματικής ικανοποίησης) αξίωσή του μεταβιβάστηκε, κατά το λόγο της κληρονομικής τους μερίδας, στους προαναφερόμενους και συνεχίζοντες τη δίκη τέσσερις κληρονόμους του, δεδομένου ότι η υπό κρίση αγωγή είχε επιδοθεί στον εναγόμενο προ του θανάτου του αρχικώς ενάγοντος (άρθρο 933 ΑΚ). Συνεπώς, ο εναγόμενος έχει υποχρέωση να καταβάλει σε έκαστο εκ των συνεχιζόντων την δίκη κληρονόμων του αρχικώς ενάγοντος το ποσό των 375 ευρώ, ενόψει του κατά τα άρθρα 1813 και 1820 ΑΚ μεγέθους της κληρονομικής μερίδας εκάστου εξ αυτών [(1.544-44):4], με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής μέχρι την εξόφληση.

Κατ' ακολουθίαν όλων όσων προαναφέρονται, πρέπει η ένδικη αγωγή, κατά το μέρος της που κρίθηκε παραδεκτή και νόμιμη, να γίνει δεκτή ως εν μέρει κατ' ουσίαν βάσιμη και, ειδικότερα, πρέπει α) να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να καταβάλει σε έκαστο από τους συνεχίζοντες την δίκη ως νόμιμοι εξ αδιαθέτου κληρονόμοι του αρχικού ενάγοντος ~~Δέσποινα Αλέξη και Γεώργιος~~, το ποσό των 11.862,97 ευρώ με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής μέχρι την εξόφληση, ως αποζημίωση για την περιουσιακή ζημία, που ο αρχικώς ενάγων υπέστη από την παράνομη και υπαίτια σε βάρος του τέλεση της αξιόποινης πράξης της έκδοσης της ακάλυπτης επιταγής και β) να αναγνωριστεί η υποχρέωση του εναγόμενου να καταβάλει σε έκαστο από τους συνεχίζοντες την δίκη ως νόμιμοι εξ αδιαθέτου κληρονόμοι του αρχικού ενάγοντος ~~Δέσποινα Αλέξη και Γεώργιος~~ το ποσό των 375 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής μέχρι την εξόφληση, ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη, που ο αρχικώς ενάγων υπέστη από την παράνομη και υπαίτια σε βάρος του τέλεση της αξιόποινης πράξης της έκδοσης της ακάλυπτης επιταγής. Επίσης, η απόφαση, ως προς την καταψηφιστική της διάταξη (που αφορά την καταβολή σε έκαστο κληρονόμο του ποσού των 11.862,97 ευρώ) πρέπει να κηρυχθεί προσωρινώς εκτελεστή, γιατί η καθυστέρηση στην εκτέλεσή της θα επιφέρει σημαντική σε βάρος του οικονομική ζημία (άρθρο 908 παρ.1 ΚΠολΔ). Τέλος, ο εναγόμενος πρέπει να καταδικαστεί σε μέρος των δικαστικών εξόδων των εναγόντων, ανάλογο με την έκταση της νίκης και ήττας των διαδίκων (άρθρα 178 παρ. 1, 180 παρ. 3, 189 παρ. 1, 191 παρ. 2 ΚΠολΔ) κατά τα ειδικότερα οριζόμενα πιο κάτω στο διατακτικό της παρούσας απόφασης.

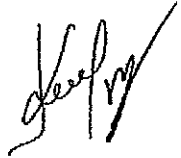
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό, τι κρίθηκε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ κατά τα λοιπά την αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο να καταβάλει σε έκαστο εκ των συνεχιζόντων τη δίκη κληρονόμων (ήτοι i.στη ~~Δέσποινα Αλέξη και Γεώργιο~~ και της ~~Δέσποινα Αλέξη~~, χήρα ~~Δέσποινα Αλέξη~~, ενεργούσας ατομικά για τον εαυτό της και ως ασκούσα τη γονική μέριμνα και επιμέλεια των ανηλίκων τέκνων της α. ~~Δέσποινα Αλέξη~~ και της ~~Δέσποινα Αλέξη~~ και β. ~~Γεώργιο Αλέξη~~ του ~~Δέσποινα Αλέξη~~, και ii.στον ~~Γεώργιο Αλέξη~~ και της ~~Δέσποινα Αλέξη~~) του αρχικώς ενάγοντος ~~Δέσποινα Αλέξη και Γεώργιο~~, το ποσό των έντεκα χιλιάδων οκτακοσίων εξήντα δύο ευρώ και ενενήντα επτά λεπτών του ευρώ

456

(11.862,97) με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής μέχρι την εξόφληση.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ την υποχρέωση του εναγόμενου να καταβάλει σε έκαστο

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον εναγόμενο στην καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων των συνεχιζόντων τη δίκη κληρονόμων του αρχικού ενάγοντος, τα οποία και ορίζει στο ποσό των δύο χιλιάδων εκατό (2.100) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, την 19^η Ιανουαρίου 2022, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΔΙΚΑΪΣΤΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200